

Az életmentő tarokk

Szerda délután. Ramatyul vagyok. Influenza. 5-kor parti Imréné. Menjek? Ne menjek? Igaz a Főnök tegnap szigorúan közölte: Fiaatalúr, ma edzés! Megyek.

Itt vagyok. Már egy órája játszunk. Nem rossz. Anna oszt. Volt jobb lapom is. Négy tarokk, de van honőröm. XXI-es. Erre vigyázni kell! Passz, passz, én három. Hangosan, határozottan, erőt mímelve. Mögöttem: kettő. Tartom, jön az egy. Tomi szorongat, de nagyon. A mellkas még nem. Rám hagyja. Hívom a húszast. Kontra játék. Passz körbe. Magdi indul: pikk lovas. Szegény valószínűleg velem van. Imre pikk király. Van pikkem. Felrémlik egy fullerdokis megoldás: megütöd tarokkal, leborítod, hívsz egy másik szint. Homlokodra csapsz, sajnálkozva közlöd: basszus, van pikkem, renonsz, fizetem a bemandást. Bejártatott ötlet, de már lejártatott is egyben. Ez nem jó! Beteszem a pikket. Tomi tarokkal üt. Ez jó! Körrel jön. Sajna van. Imre üti, és támad. Nagy tarokk, üt a húszas. Káró jön. Ez is van. Megint Imre üt, s tovább támad. Szorul a hurok. Valamit ki kell találni!

Van egy ötletem. Emlékeim közt kutatok. Nem emlékszem, hogy valaki is renonszként példálózott volna velem. Lehunyom a szemem. Kékülök. Összecsuklanék, mint a collstokk, de ezt már nem engedik. Elkápnak a fiúk. Engem. De nem a XXI-et! Sikerült! Ezt megúsztam! Lepihenek.

A collstokk mozdulattal egyben bekopogok Szent Péter előszobájába is. Az Öreg már tölti a welcome drinket. Nem kérem. Inkább visszafordulok. Van itt még egy kis elintézni valóm. Az is lehet, hogy sokáig tart.

Megszánom jó partnereimet. Kinyitom a szemem. Vetek rájuk egy sajnálkozó pillantást. Aggódo tekinteteket látok, néma csönd. Aztán egyszerre beszél mindenki. Mintha megkönnyebbültek volna! Mi lehetett a bajuk? Csupa jótanácsot kapok. Viszont nem engednek tovább játszani. Mégis megorroltak rám? A partiból ki, mentőbe be. Irány a János!

Van időm töprengeni. Mi lett volna, ha a trükköt otthon, egyedül, a neten játszva dobom be? Elképzelem: Nem is rossz az üdvözlő ital. Péter is rendes fickónak látszik. Csupa régi ismerőst látok. Tamás mosolyogva üdvözl, mint mindig. Terdy Laci már osztana.

De hát vagytok elegen. Itt mindig összejön egy parti. S mindig ráértek. Egyszer majd jövök, s beszállok. Várjatok nyugodtan!

Addig még itt lent van feladat: Cseta még nem elég mérges, Őt még dühíteni kell! Alpárral sokat kell gyakorolni, hogy végre megtanuljon játszani. A lányok is várnak! A két tábort is össze kell békíteni. Ezekhez idő kell!

Azt hiszem, jó, hogy elmentem tarokkozni. Eddig is sok örömöm volt ebben a csodálatos játékban, komoly szerepet játszott az életemben. Most csak az életemet köszönhetem neki. S persze azoknak is, akik ott ültek az asztalnál.

Köszönöm.